

XIII. kötet.

Budapest, 1898. július 24-én.

30. szám.

Nincs szerencséje.

Férj (részlet). Hát nem az ördögök czimborálnak velem? Egyszer sikerült a kapukulesot magamhoz kaparitanom, s no tessék, most meg nem találom sehol! Így jár az, a ki a kincseivel dicsekszik — még ellopják tőle a tolvajok! Istenem, csak jól megseprűzné a feleségem azt én helyettem, a ki meg akarja tréfálni!

Melyik nehezebb?

I. bakfis. Mi nagyon nehéz feladatokat kaptunk a zár-dában.

II. bakfis. Aligha nehezebbeket, mint mi. Nekünk a fiatal emberekre még gondolnunk se volt szabad, mindig az ókorból kaptunk témát.

Meredek.

Meredek a lépcső, mely a
Hatalomhoz, ranghoz vezet,
Egyenesen, emelt fejjel
Jutni oda ritkán lehet.

Derék szivek lebuknak, vagy
Lenn maradnak s öröm látni:
Hogy jutnak fel, a kik tudnak
Kapaszkodni, csúszni, mászni.

Huan Bela.

Most nem beteg.

I. szobalány. Hogyan? hát te nem mentél az idén fürdőre?

II. szobalány. Nem hát! Az idén a nagysága udvarlójának Budapesten kell maradnia.

Neki könnyű.

Nő. Én egy cseppet se rajongok a szabad természetért!

Férfi. Nem is csoda, mikor a papájának kétszáz holdas birtoka van.

Van nekem egy édes kedves urambátyám, a ki úgy szegről-végről atyafi is volna, bár a rokoni összeköttetést egy szuszra ugyancsak bajos dolog volna elfujni. No de én nem is a rokonságról, mint inkább magának az én kedves urambátyámnak nagyrabecsült személyéről akarok egyet-mást elmondani.

Hát biz ő, a mi személyét illeti, ugyancsak szemenszedett csodabogár volt. Ötven éves korában is legényszamba csúszott el, a mennyiben a házaselet örömeit meg nem kóstolá ő kelme, szilárd elve lévén, hogy az asszonyi állatot csak mérföldekről jó szemlélni, akkor is ókulárén.

De nem is annyira agglegénységéről, mint inkább arról a bajusról lett ő ismeretes majd hét vármegyében, a melyet hatalmas orra alatt hordott. Képzeld csak el, kedves férfi-olvasóm, szádnak felső partján két esomókendert, akkor fogalmad leszen arról, milyen lehetett nagyjában az én édes urambátyámnak ékes ábrázata. Ez a bajusz volt egyetlen és legfőbb gyönyörűsége s érző kebelének legbecézettebb tárgya. Egész az elkényeztetésig szerette ezt az én kedves urambátyám, ugyannyira, hogy megengedte neki jó magával egy tából enni, sőt még csutorahajtogatáskor is, ha amugy nem ment, hát készakarva is loecsantott reá egy-két kortyot, nehogy megcsalódják az ő féltve dédelgetett egyetlen gyönyörűsége.

E hatalmas szőrtömeg birtokában azután le is nézett ő kelme minden tejfölös-szájú embert, úgy hogy még templomban se volt azótától fogva, hogy megbérmálkozott és pedig csupán abból az okból, hogy ki nem állhatta a csupaszképű plébánost.

Nem is szenvedett ám meg társaságában csupaszképű embert, ha mégis egyik-másik elég bátor volt az ő kompániájába keveredni, azzal aztán végig szenvedtette még a keresztanyjának álmában érzett kínos kínszenvedéseit is.

Történt a többek közt egy alkalommal, hogy a segédjegyzőnek (annak illuminált állapotában) a fején viselt asztragán sipkából olyan szőrözetet varázsolt bársony simaságú arczára, hogy szegény kétségbeesett fiatal emberről három öreg asszony egy álló nap vakargatta a csirizzel állandósított szőrlét, míg végre le tudták tisztázni, imitt-amott vele együtt egy kis eleven bőrt is.

No, hát ezért, s számos ilyen tetteiért szörnyű boszút esküdött az én kedves urambátyám szegény ötven éves feje ellen a bársonyos ajkú nemes fiatalság. A boszu pedig végrehajthatódott a következőképen.

Történt egy napon, hogy hirül adódott a falu előljárójának, miszerint ekkor és ekkor a fölléptetett képviselőjelölt meglátogatja őket is, tehát annak rendje és módja szerint készüljenek fogadására. Disz-szónokul természetesen az én kedves urambátyámot választották meg.

Telt-mult az idő, úgy hogy már csak egy nap választotta el a falut a nagy naptól, midőn honnan, honnan nem, egy idegen úri ember keverődött a faluba, a ki a jegyzővel «Ádámtyafiságot» tartott. Természetes, hogy ennek tiszteletére és erőt meríteni a holnapi nagy napra, este fényes murit csapott a férfinemen levő intelligencia. Már javában állt a multság, s széles mederben folyt a jókedv, midőn egyszer csak az én kedves urambátyám újra elkezdett élezelődni egynémely ott levő kopasz-szájú rovasára. A sértett fiatalság sötéten összenézett, s apránkint kioldalogtak, magukkal vivén a faluba tévedt idegent is. Tudja, a ki tudja, mit beszéltek ott künn, de midőn pár percz mulva beszállingóztak, föl se vették többé az öreg mókáit, sőt maguk nevettek a tréfáknak legjobban. Még mielőtt azonban eszébe jutott volna az öregnek a szokatlan dolgon csodálkozni, fölállt az idegen, s így szólt:

— Uraim! Azt hiszem, most már kezdhetnők a mulatást, mert mifelénk nemcsak a bajuszt szokták borba mártogatni, mint itt egynémelyek, hanem az öblös torokokat is megszokták fürösztetni a szőlő nedvével.

Ez világos czélzás volt az én kedves urambátyámnak bortól esőpögő bajuszára, a miért is az öreg szörnyűmód fölingerülvén, vérbe borult szemekkel nézett a vendégre, s fölkiáltott:

— Bort ide, az angyalát, egy akót! Majd meglássuk, ki bírja tovább!

Erre a többiek más asztalhoz vonultak, s kezdetét vette a rettenetes párbaj. Hejh, micsoda vivás volt az! Kicsinyelvén a poharakat, két hatalmas füles korsóval koczingattak a felek. Úgy ment a bor mindegyikbe, mint az eső a hónapokon át vizet nem látott szomszár földbe. És ők birták. Hanem egyszer csak az én kedves urambátyámon észrevehető volt, hogy a mint fölhajtotta a korsót, szemei úgy kidülledtek üregükből, mintha két kugligolyó lett volna, s nyomban reá kiesett a korsó a kezéből, ő maga pedig mintha csak a föld alá szeretne bujni szegyenében, az asztal alá gurult, s rögtön rá fölhangozó horkolása tudatá, hogy ő immár másnap reggelig leszámolt ez árva világgal.

Hejh, ha azt a kacaját hallotta volna az én kedves urambátyám, a mi ez érzékeny esetre fölhangozott! De hát ő mélységes megvetéssel, csak dörgő horkolással felelt. Végre is úgy kellett ő kelmét hazaszállítani. Csodálatos, hogy legelkeseredettebb ellenei, a csupaszsájú ifjak vállalkoztak erre a samaritánusi tetre. No, de bizonyára okuk volt reá. Hejh, bizony volt ám, a miről másnap ugyancsak meggyőződhetett az én kedves urambátyám.

Jól fönt járt már a nap az éger, midőn az öreg esküdt dunyhástól együtt lerántotta ő kelmét az ágyról, hogy csapja már gálába magát, mert félóra mulva itt lesz a

képviselő, s neki (már mint az én kedves urambátyámnak) beszélnie kell.

— Tyhú a teremburáját! — rikkantott az én kedves urambátyám, — hát úgy elaludtam volna az időt?!...

Nosza hamar magára kapkodta ruhadarabjait, s tükör elé állt, hogy rendbe hozza egyetlen gyönyörűségét. Hát a mint a tükörbe pillantott, csak kiesett ám a fésű a kezéből, ő pedig holthaióványon tántorodott vissza; még jó szerencse, hogy az asztal támasztékot nyújtott széles hátának, mert másképen bizonyára hanyatt vágódott volna. Majd újra a tükör elé lépven, oda kapott orra alá mindkét markával, s ime uramfia, a bajusz helyett két hatalmas pamat kenderesomó maradt görcsösen összeszoruló markai közt, míg végre orra alatt az előbbi híres bajusznak szívfacsaró romjaképen éktelen tuskés tarló meredt az ég felé, élő tanubizonyágául valami iszonyú merényletnek. Tudj' Isten, meddig állott volna úgy az asztalnak dűlten, meredt szemekkel a tükörbe bámuíva, s ököltre szorult markaiban a két esomó kenderrel, ha az ablak alatt föl nem tűnik a jegyzősegéd s még pár fiatal ember gúnymosolyra vont pelyhetlen képe. Ez a jelenet fölírta tétlen szörnyűködéséből. Legelőször is a kezeügyébe eső három kilós tajtékipipát vágta ki az ablakon a mosolygó alakok közé, úgy hogy az ezer darabra törött. Majd egy éktelen istenáldás hangos akkordjai közben a falon függő rozsdá marta fringiót bocsátotta útnak a már meglékelt ablakon keresztül, a mely is nem találván maga előtt hátat, a melyen rozsdáját lecsiszálja, (a csupaszarezú alakok ugyanis megretiráltak az achillesi harag láttára) búsan csörömpölve vált ketté a ház előtt álló akácfa törzsén.

Erre azután az én kedves, de jelenleg dühöngő urambátyám a jobb sorsra érdemes két kenderesomónak esett, s tajtékszó dühvel tépte azt izzé-porrá és tiporta patkós esizmája sarkával a kemény szobaföldbe. Ép ekkor nyitott be az öreg esküdt újra, hanem bezzeg vissza is húzta ám orrát az ajtóból, a mint az én kedves urambátyám a csizmahúzó eltagadhatatlan érintkezésbe hozta esküdt uramnak hivatalos tekintély tudatában magasra emelt fejével. Sajtár nagyságura dagadt fővel ujságolta el az esküdt a hiveknek, hogy az én kedves urambátyám tel-

jességgel meggabórgyásodott, s így ne is várjanak tőle semmiféle szónoklatot. Mit volt mit tenni, másra kellett ruházni ezt a fontos tisztséget.

Ő pedig (t. i. az én kedves urambátyám), miután a szobában dühének minden martaléka lőn, kimerülten rogyott a szintén egy lábától megfosztott ősi karosszékbe, s mint az öreg csöppökben hulló nyári eső a tikadt mezőségre, úgy ömlött alá megnyílt könyvesatornáinak fénylő nedűje szenvedéstől eltorzult arczára.

Lassan-lassan azonban mégis úgy a hogy megvigasztalódott, s bele nyugodott ábrázatjának bajusztalan mivoltába. S mintha bajuszával egyetemben előbbi természetétől is megfosztották volna, ezótától fogva nem gyűlölte többé az asszonyi nemet sem, minek fényes bizonyágául elvette a legelső asszonyt, a ki keze ügyébe került, a ki pedig — későbbi nagy bánatára — nem vala más, mint hűséges eselédje, az 55 krumplikapálást megért Jutka leányasszony, állapotára nézvést érett és oly sok idő óta rendithetetlen hajadon. Önmentéseképen mondja, hogy nem is ment volna férjhez egyáltalában, de hát úgy megesett a szive a bajusza fölött kétségbeesett emberen, hogy kegyes keresztényi kötelességének tartotta vigasztalást nyújtani neki.

Az már azután kettejük titka, hogy miképen lehet a sodrófával vigasztalni, mert a mint a rossz nyelvű szomszédok mondogatják, Jutka asszony igen gyakran gyűrődéskának nézi az én igen kedves urambátyámnak időviselte hátát. De hát miótátul fogva bajusza nincsen, némán tűri a jó lélek a bántalmazást, akár csak egy magát sorsának megadó mártír. A mint mondják, házassága óta még csak egyszer látták mérgesnek, de akkor azután olyan mérges volt ám, hogy a nyelves Jutka asszony a kemenczébe bujt adáz haragjának nyomatékos tettekben való kifejezéseit elkerülendő. — Ez pedig akkor volt, midőn Jutka asszony egyszer úgy tavasz felé azt találta mondani, hogy jó volna egy tábla kendert vetni. Hanem az is igaz, hogy miótátul fogva meglátta férje ura éles ellenszenvét a kender iránt, ugyancsak óvakodik Jutka asszony még a kócz nevet is kiejteni, nehogy fölébressze az öregben az alvó oroszlánt.

Kemencesalji.

Jó állás.

— Havá megy, földi? — kérdi a szekeres Mózsi zsidó a gyalog ballagó vándorlólegénytől.

— Állást keresek valahol, — felel a megszólított.

— Nű, én todnék mogának edj fülsiges állás.

— Hol, kinél? — kap a szón amaz.

— Nizze esok, — mondja Mózsi, — ippend itt o kereszt-otnál kidülte mogát oz ótmototó táblo, álljun onnok o helyire, bizomoson tartús állása lesz.

Hanem azután közibe is vágott ám a zörgő csontu gebéknek a kópé Mózsi.

Pöffeszkedés.

Orvos. Az ön szolgálja ischiasban szenved, a szobalányának pedig neurastheniája van.

Bankár. Istenem, milyen urhatnámság! Ilyen úri betegségeket kapnak már a cselédek is! Hát akkor mi marad nekünk?!

Mi a baja?

Feleség. Én nodjon baldagtalan vodjok!

Férj. Odjan hadj fül, hát odj bánt o Weizkopfné üvé ój selyem rohája?

Mindig kereskedő.

Baronyi. Doktor úr, hívtam, mert szeretnék tudni, hány látogatást tett nálam!

Orvos. Oh kérem, nem oly sietős a honorárium!

Baronyi. Micsede honorárium? Én csak azt tudom okorok tudni, hány látogatást kell *mastand énnem* o doktor úrnál tenni, hojd reváncsirazzam?

Naiv.

Ilonka. Mama, most jut eszembe, hogy papától el se búcsúztam.

Mama. Látod, látod!

Ilonka (a szobalányhoz, a ki kikísérte őket a vasúthoz). Zsuzsi, kérem, adjon papának nevemben egy édes csókot.

A hol sokat esik.

— Borzasztó, milyen lusta ez a mi kertészünk! Sohse akar öntözni!

— Nem értem, miért nem megy ilyen ember a hegyek közé kertésznek!

Parirozott kölesönkérés.

Ballerina. Ugyan kérem, Dezsőffy úr, segítsen ki e szorult helyzetemből s...

Udvarló. Tessék megfordulni, kisasszony, azonnal kioldom fűzőjét.

Furesa ajánlat.

Állatorvos (a cigányhoz, a kinek disznója ragályos bajban van). Czigány, ezt a disznót agyon kell ütni és azonnal elásni, mert a húst nem szabad megenni.

Czigány. Odá adom mind a négy sunkáját a nágyos úrnak, csak engedje a tebit megenni, mert jó ázs a csigánynak.

Úgy kell neki!

— Tátélében! o Jokob szivorozto!

— Mit esinált? Szivorozto? És honnan vette o szivort?

— Tonálto.

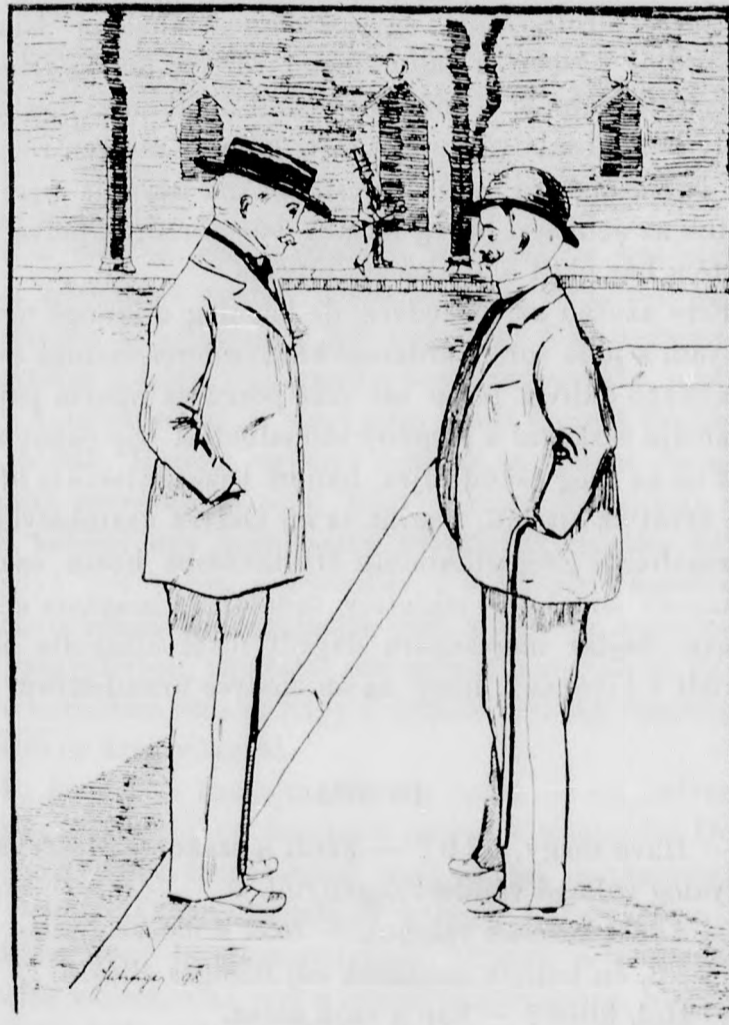
— Nű okkor nem boj, hiszen én vesztettem el! Nodjon erűs szivor!

Gyakorlaton.

Hadnagy. Ugyan őrmester, minek állítja ezt a nagy orrú legényt ide a sor elejére?

Őrmester. Jelentem alásan, hadnagy úr, azért, hogy a gléda tudja, mihez sorakozzék.

Azok a vők!

— Ugyan mi lelt, pajtás, hogy oly szomorú arcot vágsz?

— Képzeld, barátom, földig égett az anyósom háza és ő nem volt odahaza!

— Szegény barátom, fogadd részvéteimet!

Jól biztatja.

Párbajsegéd (a feléhez). Ne reszkess úgy, te csacsi!
Párbajozó. De hát ha lelő?
Párbajsegéd. Ugyan hagyd el, akkor minek rendelt volna már a «fekete ökörnél» olyan pompás lakomát!?

Elővigyázat.

Halotti ruhába öltöztetik Mihály gazda megboldogult, nemrégén még ékesszavú élete párját.
 — Oszteg csak jól fölkössik ám az állát, — szól oda a rossztól tartó gazda, — nehogy véletlen eszibe gyusson fölnyitni a száját.

Ha uraság volna.

— Hejh, há in uraság volnék! — sóhajt a cigány.
 — Aztán mit csinálnál akkor, more? — kérdé tőle a jegyző.
 — Mit? — válaszol a cigány, — hát száz eselidet fogadnik, á kiknek mindig csak pipányi kéne, hogy nekem bágut csinájjanak.

Hátha még kinyitná!

— Remek edj hangjo von ennek o primodonnának!
 — Odje, pedig olig nyitjo ki o száját!

Van gyakorlata.

— Jancsi! Jancsi! Te sokat jársz a Füzések Borecsája után!

— Nem esoda, édes anyám, mikor annak a leánynak nem lehet amolyan könnyen csak egyet-mást össze hazudni, mert az nem hagyja ám magát lóvá tenni, hiszen ő már Budapesten is szolgált két esztendeig!

Apróságos úr.

Oly ifjú még és már magát
 A nagy urak közé
 Ambicziózus létire
 Nagy gyorsan feltöré.

Van rangja is: nagyságosok
 S a méltóságosok
 Között miként egy úri eb
 Hunyászkodik s makog.

S van czime is, mely lényiből
 Önként elé tolul:
 Nagyságos s méltóságosok
 Közt — apróságos úr.

Haan Béla.

Vagy úgy!

Egy czégfestő ily feliratot fest egy koresmaüzlet számára: «Sör és bor». De a «sör» szót két r-rel irta: «sörr».

A vendéglős meg is jegyzi rögtön:

— De, uram, nem így írják a sört!

— Most még nedves, — nyugtatja meg őt a festő, — várjon csak, a mig megszárad.

Jó tárgy.

Férj. Nézzél csak oztot o szép vizesést!

Feleség. Istenem! miljen jönörő külteményt lehetne errül irni!

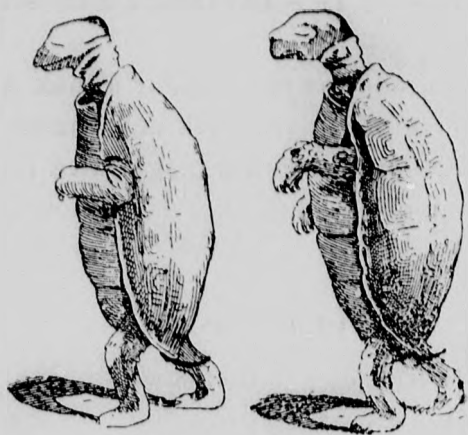
Darwinizmus.

I.

Hogyan lesz a hordárból —

11

tekenősbéka?

Nagyzás.

Ganzléberné. Gratulálok, kedves Knófeleszné, o mogo ój vejéhez. Mi is ú toladonképen?

Knófeleszné. Köszönöm, kedves Ganzléberné! Oz én jüvendű vóm marhakereskedű; de todjo, olejan eu gros marhakereskedű, inkább — gyáros.

Sziporkák.

A legtöbb nő hasonló a jéghez,
Hideg — a mig igazán nem érez;
De ha szive szerelemre lobban,
Enged-enged a jégnél is jobban.

*

Mig a férfisziveknek ezer
Meg ezer terve, vágya van;
Addig a női sziveknek csak
Egy — : férjhez menni boldogan.

*

Mondja nagysád, hogy lehetne
Önnel négyszemközt beszélni!?
«Könnyen — vegyen feleségül!»
Válaszol a bájos Régi.

*

A nő olyan, mint az árnyék,
Ha feléje megyünk,
Megy előttünk, — s jön utánunk,
Ha előtte megyünk.

*

A korról a férfiaknak
Érdemeik nőnek;
Ugyanevvel szaporodnak
Hibáik a nőknek.

*

Legtöbb női erény
Csak addig szenttelen,
Mig próbára teszi
A nőt a szerelem.

*Farkass Károly.***A látszat esal.**

Irma. Nem is hiszitek, milyen indulatos ember ez a Füreði, szegény feleségével egyre pöröl.

Ida. A festő?

Irma. Igen.

Ida. No tessék! Ki hitte volna a kiállított képeiről, mikor csupa csendéletet fest!

Mire jó?

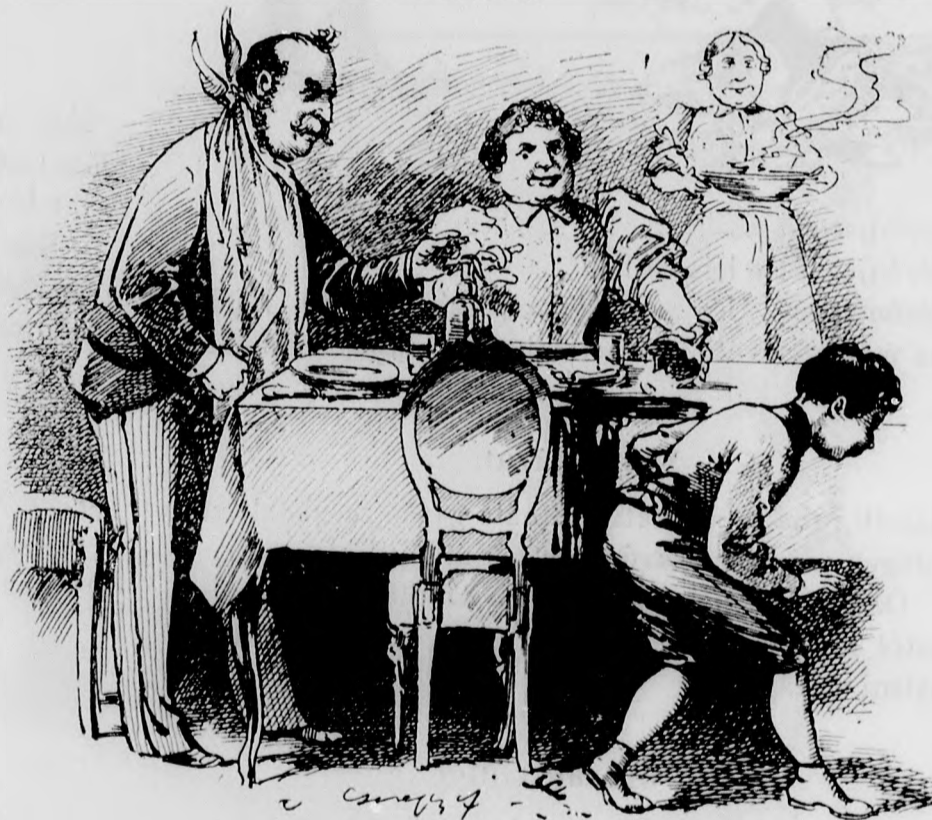
— Milyen sokan járnak a városi vendégek közül ehhez a Nagy Istvánhoz!

— Szerencsés ember! Mult héten még a disznóknak akarta kihajigálni a krumpliját, most meg jó pénzért kifőzheti, mert van, a ki megeszi.

Falusi rövidséggel.

Disznókereskedő van a faluban. Az Istók gyerek be-szalad az utcáról s így kiált be a konyhaajtón apjának:

— Gyűjjék mán ki, id's apám, gyesznót keresnek eladóra!

Ravasz.

Lacziika ki nem állhatta a sárgarépa-főzeléket, mégis ennie kellett belőle, mert atyja azt tartotta, hogy gyermekeknek nem szabad válogatásnak lenniök az ételben. A mint tehát egyszer délben meglátja Lacziika, hogy a szakácsné hozza a gyűlölt eledelt, hirtelen felkapja poharát s tettetett ügyetlenséggel úgy oda üti a boros üveghez, hogy az üveg eltört s vörös borban úszott az egész asztal.

— Takarodjál ki, — rivallt rá az apja, — a harmadik tál ételből most már nem kapsz!

Lacziika tehát célt ért, nem kellett a gyűlölt sárgarépából ennie.

Két kurta nemes vitatkozik, hogy melyiknek család-
fája régibb, az egyik így szól:

— Az én egyik ősöm ott volt a hét magyar vezér vér-
esküjén.

A másik fitymálódva válaszol:

— Az semmi! Az én ősapám a világ teremtését már
saját, cserépre épített nemesi kuriájából nézte végig.

Kohn (földbirtokos). Nű hodj mint von megelégedve o
fioimmal?

Nevelő. A nyelvtant csak szeretik; de a számtantól
egyáltalán irtóznak. Különösen az osztást sehogy se
akarják elsajátítani!

Kohn. Minek is volna nekik oz! Csok hozzáodni tod-
jonok jól, nem pedig elosztani!

Utastás szerint.

Gyémántkövíné. Kérem, tonár ór, o kis fiomot csak ódj tessék tonitoni, mint okár edj mágnás jereket!
Nem szeretném, ho o szomszéd földbirtakas és bérlü fiai is onnyit todnának mint oz enyém!

Vélemény.

A. Nos mit szólsz az új ruhámhoz?

B. Szép, jól áll, de mégse vettem volna meg.

A. Szeretném tudni, miért?

B. Igen egyszerű, mert nincs pénzem.

Lelőzve.

Rendőr (megszólítja az előtte elmenő fiúcskát). Hová mégy,
kis fiam?

Kis fiú. A ligetbe. Hát szépen is tud beszélni a rendőr
bácsi?

Czigánylelkiismeret.

— Aztán nem furdal a lelkiismeret, cigány? — kérdi
a biró a tolvaj füstöstől vallatás közben.

— Kesenem kirdisit némezsetes biró uramnak, ázs
nem surdál, hánem nihá olyan nyilámlásom ván, hogy
májd ném kilukástjá ázs údálámát.

Miért nem sikerül?

— A mai hegymászásból se lesz semmi!

— Nem csoda, mikor a vendéglős olyan pompás sört
ütött csapra!

Úrnő. Megint egyik unokafivére látogatta meg?

Cseléd. Most az egyszer nem az enyém, hanem a nagysága egyik unokafivére volt nálam?

Az első ebéd.

Meghivta az új menyecske
Egyik barátnőjét,
Hogy jöjjön el s kóstolná meg
Az ő első főztjét.

Barátnője megörült és
Repült, mint a kőris,
Mert mint minden Éva lánya,
Kiváncsi volt ő is.

Mikor megjött, négy szem között
Soká beszélgettek,
Hogy a lakzi előtt s után
Mikor és mit tettek.

Mikor aztán az idő már
Jól előre haladt,
A menyecske barátnője
Ilyen szókra fakadt:

«Jó, szívem, de hagyjuk most ezt!
... Mit főztél ebédre?..
Nézd meg, nehogy oda égjen —
Vagy inkább húzd félre!»

Ám e perczen ajtó nyílik
S jelenti a cseléd:
«Nyársonszült már elfogyott, de
Pörkölt hús van elég».

Ráth Gyula.

A mi önmagán nem tud segíteni.

Tűzoltó. Parancsnok úr, ég a községháza.

Parancsnok. Hát a fecskendő hol van?

Tűzoltó. A községházánál.

Parancsnok. Tyűh! teringettét! siessetek, húzzátok ki, mert még oda ég!

Jószivűség.

Asszony. Hová ilyen korán, kedves férjem?

Kocszavadász. Vadászatra.

Asszony. Ugyan ne zavard a nyulaeszkákat, hadd aludjanak még egy kicsit!

Bakatudomány.

Fíver úr Panganét (az abriktoláson az önkéntesekhez).
Direkció jobbra, hanem aztán úgy lépjenek ki, miut Pitagorás Trója város sturmolásánál!

Jól kalkulált.

Vándorló. Korcsmáros úr, hogy egy adag mártás?

Korcsmáros. A mártást nem kell külön fizetni.

Vándorló. Hát a kenyeret?

Korcsmáros. Azt sem.

Vándorló. Akkor hát adjon hat adag mártást és nyolcz kenyeret!

Modern leánykérő.

Apa. O leányom oz üné.

Kérő. De melyik?

Apa. Melyik? O melyik mogánok tetszik édes dakter ór!

Kérő. Egyforma hozományt kapnak?

Virágvölgyiné. Férjem ma életét biztosította. Mégis kellemes, ha az ember tudja, hogyha netalán csapás éri, nem marad a családja vagyon nélkül. Hát kegyed, Mátrás úr, nem hajlandó életét biztosítani?

Mátrás (önérzetesen). Teljesen fölösleges. Mi költők halhatatlanok vagyunk!

Ha így nem, hát úgy!

Mama. Elizke, mutasd meg a nyelvedet a doktor bácsinak!

Elizke. Nem mutatom meg!

Mama. Doktor bácsi ezukrot ad, no mutasd meg!

Elizke. Azért se mutatom meg!

Doktor. No jól van, hát nem adok ezukrot.

Elizke. Csúnya doktor! (Kiölti rá a nyelvét).

Ez már aztán pech!

Alfréd csinos fiú volt, csak egy kissé kancsal, a mit egyébiránt ügyesen tudott eltakarni. Egyszer azonban még is megjárta. Imádottját kérte fel egy turra, s helyette felkelt a — néni.

Nagyon ideális.

— Oz én feleségem kezdi nodjon ideális lenni?

— Odj? És mibül jonitol eztet?

— Gandaljál csok, már másképen el se nem todja oludni, ha elübb külteményeket nem alvas.

Ulrich főhadnagy és egyéb történetek czim alatt jelent meg *Thury Zoltánnak*, a fiatal írói gárda egyik legtehetségesebb tagjának egy tuczat elbeszélése. *Ulrich főhadnagyban* sok jellemzetességgel rajzol egy érzékeny, finom lelkű katonát, a kinek gyöngéd szive sehogy se találja bele magát a néha nyers, de mindig merev szubordináció alatt álló katonai életbe. A többi apróság nem annyira elbeszélés, mint inkább tárczacikk. Hangulatos rajzok a népeletből vagy a katonai életből. A Singer és Wolfner Egyetemes Regénytárában jelentek meg s áruk piros vászonkötésben 50 kr.

Rozsnyai Nyelvmestereiből újabb két füzet látott napvilágot: az *angol* és a *német*. Mindegyik en egy teljes rövid nyelvtan és a legszükségesebb beszégetések találhatók. Ára egy-egy füzetnek 30 kr.

Sztiplcsész. Megfelelő rovatunk hiányában majd csak a könyv megjelenése után teszszük szóvá. Különben sem értünk mindenben egyet. — *Kemenesalji.* Apraja, nagyja ezuttal is sikerült s kevés híján helyet kap, — *Vác.* Egyet képpel, a többit a nélkül. — *Palin, F. K.* Az apróbbak jobbak. — *Budapest, R. Gy.* Egyiket a közlendők közé tettük, a többi gyöngé. — *Budapest, M. O.* Az adomákból válogatunk a többi nem lapunkba való. — *Eger, K.* Egytől-egyig a javából való. — *Budapest, M. M.* A közlendők közé tettük.

A Kossuth-nóta. Megható kedves jelenetnek voltak tanui nemrégiben a *Bem-Petőfi körkép* látogatói. Több ur-asszony kíséretében megnézte a körképet *Kossuth* Lajos testvérhuga *Ruttkayné Kossuth* Lujza. Ugyanakkor tanítónők vezetése alatt száznál több árvaházi leány növendék nézegette a körkép épületében levő 48-as ereklyemuzeumot. Később *Ruttkayné* is a muzeumba ment. A mint az ott levők észrevették, *Oláh* Lajos tárogatósmester a legszomorubb hangszerezen — a *Rákóczi-tárogatón* — rákezdte a *Kossuth-nótákat*, — öreg honvédek, árvalányok, tanítónők sorra kezet csókoltak az agg urnónek, aztán némán, maguk is könybe borult szemmel nézték, a mint a tisztos matróna megilletődve lerogyott a székbe és sirva, imára kulcsolt kézzel hallgatta halhatatlan bátyja ereklyetárgyai közt arczképei előtt a fohászt: «Mi neked fáj, nekünk is fáj . . . Pihenj, pihenj *Kossuth* Lajos.»

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta

Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ára vászonkötésben 2 frt.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

A képeket horganyba edzi **FREUND.**

Newyorki „Germania életbiztosító társaság“.

Európai igazgatótanács: Iose Herm., vezérmegbizott: Marcuse Herm., Achelis Tamás.

KÖVETEL. *Mérleg 1897. december 31-én.* TARTOZIK.

	Korona	fil	Korona	fil	Korona	fil	Korona	fil
Pénzkészlet			727421	95				
Mozgó tőke pénztársaságok és takarékpénztáraknál			3237089	75				
Ingtatlanok			1061862	60				
Értékpapírok árfolyamértéke az üzleti év végén	332549	26 50						6117691 90
Ehhez a folyó kamatok	231812	75	33486739	25				500000
elzárókötelezők			60583979					98848729 15
Kölcsönök díja kötvényekre			6096873	90				5481310 85
Díjak ügynököknél beszédre a költségek levonása után			824259	80				834784 95
Különféle adások és pedig:								2039717 80
a) Jelzálogkötelezők folyó kamatai	904930	80	961178	60				369213 85
b) Ingatlanok folyó bérei, díjak a költségek levonása után	56247	80	1477070	80				17135 65
			117983235	65				39474 50
								425824
								2735175
								117983235 65

A vagyon emelkedése 1897-ben 6.781.468.10 kor

1897. Bevétel díjakért 15,589.882— kr. Kiadás halálesetekre, járadékokra és életben esedékes kötvényekre ... 8.257,99: — 1 r.

Bevétel kamatok és bérékért 5.446.815— „

Letét az osztrák kormányánál kb. 3 millió korona.

1897-ben biztosítás kötetett 690 kötvényre 56,190.330 kor. értékben
1897. december 31-én érvényben volt: 49.213 371,093.255 „

Első és vezérigazgató: dr. Rose, vezérmeghatalmazott. Második és helyettes igazgató: Rostock P. Irodák Berlinben, Leipziger-Platz 12. saját házában.

Vezérképviselőség Ausztria és Magyarország részére: Natonek Emil, Bécs.

Magyarországi igazgató: KÁLLAY GYULA Budapest, Váci-körút 16. szám.

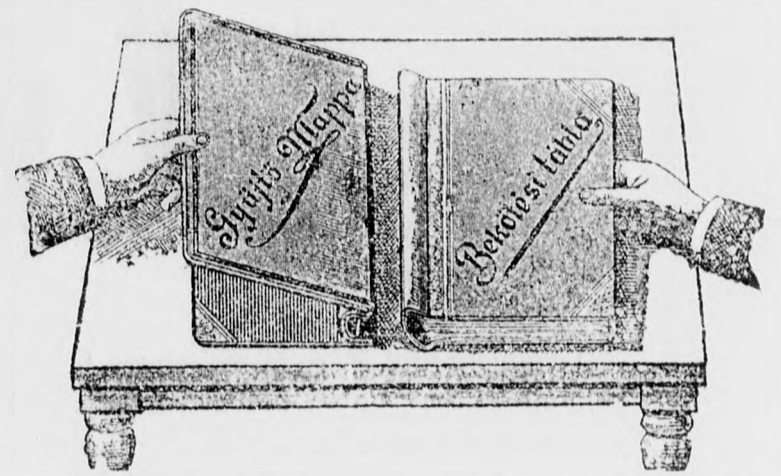
(Utánnymás nem díjaztatik)

Gyűjtő mappa

az „Urambátyám“ számaihoz.

A leggyakorlatibb és legcélszerűbb, a hírlapok összegyűjtésére a Gál-féle cs. és k. szab. önműködőleg kötő-mappa aczélláttal, kombinálva végleges megőrzésre szánt bekötési táblával. E gyűjtő mappák már első bemutatásnál a most rendezett cseh országos szakkiállításon kitüntetésben részesültek.

Nem is késtünk ezt a mappát az „Urambátyám“ számára is megszerezni, mert meg vagyunk győződve, hogy olvasóink legnagyobb része meg fogja azt magának szerezni.

A mappa egy belső és külső táblából áll. A belsőbe a ap számait tesszük. Ezt a külső tábla aczélrugója úgy összeszorítja, hogy a példányok oly erősen tartvák a mappában, mintha csak kötve volnának.

A teljes évfolyamot azután az aczélláttú gyűjtő-táblából kivesszük, a belső bekötési tábla hátát aczélrúgókkal lefoglaljuk és egyfelől kész az évfolyam teljes kötése, másfelől megvan a gyűjtő-tábla az új évfolyam befogadására.

Az egész kezelés meglepően egyszerű és gyors.

Felhívjuk előfizetőink figyelmét e fölötté gyakorlati, díszes kiállítási mappákra, melyek együtt 1 frt 80 krajczárért, a gyűjtő tábla külön 1 frt 20 krért, a bekötési tábla pedig 60 krajczárért rendelhető meg kiadóhivatalunkban.

STERNBERG ÁRMIN és Testvére
hangszer-gyár

Budapest, VII., Kerepesi-ut 36.
Saját gyártmányu mindenemű hangszerek, azok kellékei és alkatrészeinek dus raktára. Mindennemű javítás és hangolás pontossággal teljesítetik.

Közösi és tornászati dobok jutányos árban.

WILCOX & WHITE és a CHICAGO
Cottage-Organ-Co

világhírű amerikai harmoniumgyárak kizárólagos képviselői és főelárusítói.
Valamint saját gyártmányú iskola-, szalon- és egyházi harmoniumok a legdusabb választékban.

STERNBERG ÁRMIN és TESTVERE.
cs. és kir. udv. szállítók.

Képes árjegyzék: a) harmonikákról; b) mechanikai zenélő-művekről és a zenélő dísztagokról; c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, sziterák, szimbalmok, zongorák, harmoniumokról stb. **ingyen és bérmentve küldetik,** csak kérjük megnevezni, hogy miféle hangszerről kívántatik az árjegyzék.

Vendéglősöknek zenélő automataik.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

*Ajánlva a nagymélt. Földművelésügyi m. kir. miniszterium
1957/93. magas rendeletével.*

Ő császári és királyi Fensége

József főherczeg udvari szállító.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és **anyakönyvvezetőknek**, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállító.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

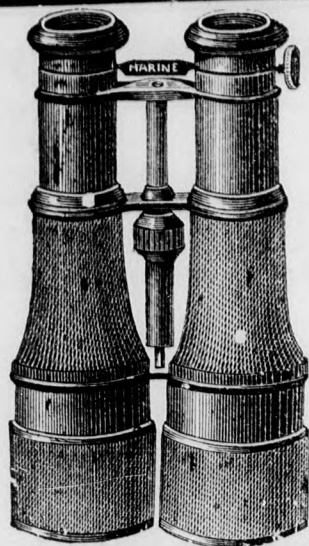
BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

A legújabb
látosabb
budapesti
cségek
kalanca.

CALDERONI és TÁRSA

Váci-utca 30. BUDAPEST Kis híd-utca 8.

Színházi látcsövek aluminiumból legkülönbözőbb kiállításban, kitűnő üvegekkel, bőrtokban, vagy elegáns peluche zacskóban. Női látcsövek fogantyúval. Legújabb Zeiss-féle távcsövek. Tábori, vadász- és verseny-látcsövek legújabb átalakítással a tirage rapide. Salon lorgnettek. Orrcsipetők és szemüvegek arany, ezüst, teknősbékaesont keretben legjobb üvegekkel. Terem- és ablak hőmérők díszes kivitelben. Fényképezési készülékek dúsz választékban. Rajzeszközök, Ste-reoskop szekrények, Aneroid légsúlymérők.

Árjegyzékek kívánatra ingyen küldetnek.

A nyári idény alatt nyaraló vagy fürdőbe utazó t. ez. vevőközönség felkértek, hogy

Kertész Tódornál

az idényszerű cikkek, u. m.

hintaágyak, turista-kellékek, tornaszerek, croquet és Lawn-tennis-játékok, Lignum-Sanctum-golyók, kugli-bábok, Flaubert-fegyverek, revolverek, léggömbök, lampionok, legyezők, gyermek-veloczipédek, továbbá szodaviz, fagyalt- és kávégépek, keltő-órák, uti bőröndök, kulacsok, plaidszijak, halászszerkek, lóhálók stb. bevásárlását hétköznapokon szíveskedjenek eszközölni, minthogy Kertésznél **vasárnap zárva van.** Lawn-tennis-szabályokat és árjegyzéket ingyen és bérmentve küld.

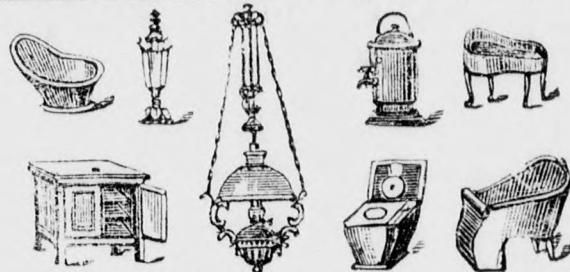
Plissé és Gouvré-
intézet

WALD GYULA

BUDAPEST,

VII. ker., Király-utca 21.

Legpontosabb és leggyorsabb eszközlése minden e szakmába vágó munkáknak. Vidéki megrendelések postafordultával.

NAGY VÁLASZTÉK

bádigos és bronzáruban 1000-féle tárgyakban, legszolidabban elkészítve. A legolcsóbb gyári árak mellett. Kapható a készítőnél

Kutschera György

Budapest, Aranykéz-utca 6.,

a Vadászúrt szállodával szemben.

Elegans

férfi ruhák készen, valamint méret után a legutolsó divat szerint szállít

PRESBURGER VILMOS

férfi szabó

Budapest, VI. kerület, Király-utca 26. sz.

Alapított 1866.

Bámulatos olcsó árak.

HÖLZEL és HACKER

női-, uri- és gyermek-czipő raktár

Budapest, VII., Erzsébet-körút 58.

(A Royal-szállodával szemben.)

A legnagyobb czipő-raktár

Nagy választék: Lawn-Tennis-, Torna- és kerékpár-czipő különlegességekben, a legjobb minőség, kivitel és façon szerint.

Mérték szerinti megrendeléseket pontosan és gyorsan eszközlünk.

Keveset használt

4 szoba butor

hálószoba, ó-német, ebédlő, baroque szalon-, phantasie-, selyemszövetből. Teljes uriszoba. antique képek, szőnyegek. Bővebbet

Budapesten, Váci-utca 11. l. em.

a butor-kereskedésben.

THEDO TANÁR

SAKÁL-HAGYMÁJA

a legjobb és legbiztosabb szer, mely szép szakál növesztést idézi elő. Ez a szakál növesztést hihetetlen gyorsasággal idézi elő, úgy hogy 16 éves fiatal emberek ennek használata folytán a legrövidebb idő alatt szép teli szakált nyertek, mit az erről nyert bizonyítványok ezrei igazolnak.

Ara egy csomaggal 2 frt 10 kr. és 1 frt.

T. Fürst József gyógyszerész urnak Prágában.

Csak egy üveg szakálmagyma használata meglepő gyors szakálmagyma növesztést idézett elő nálam, a miért köszönetet mondok és tetszésére bízom önnek, hogy ezen sorokat nyilvánosságra hozza.

Bécs. *Slimsöld J. K.*, déli vasúti hivatalnok.

Eder Ferencz gyógyszerész urnak Brunnben.

A nekem küldött szakálmagyma igen jól bevált, a miért önnek köszönetet mondok. Kérem stb.

Mistek (Morvaország).

Otpreda József.

Tekintetes ur!

Örömmel értesitem önt, hogy küldött szakálmagymája igen hatásos szer. A rövid idő, mely óta azt használok, elegendő volt arra, hogy erőteljes szép szakálmagyma növesztett. Ismerősem részére kérek még két csomagot postán küldeni.

Linz, 1882. jun. 25.

Tisztelettel *Linhart K.*

Kapható: *Budapesten, Török József* ur gyógyszerertárában, Király-utca 12. szám.

Hirdetések

e lap részére csakis a hirdetési felvételi irodában

Tenczer Gyula
Láng Lipót

Budapest, IV. ker.,
Szervita-tér 8. sz.

vétetnek fel.

Ugyanott minden bel- és külföldi lap részére hirdetések a legjutányosabb árak mellett eszközö-
tetnek.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalában kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rimekbe szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L. és másoktól.

Ára egész vászonba kötve, szines címképpel 1 frt 50.